

**Uønskede dyr med Ehlers Danlos Syndrom, også kaldet elastikmink
- skal pelses straks, også nyindkøbte topdyr**

Af København Rådgivning

28. november 2012

I årtier har det været kendt, at mink kan lide af Ehlers Danlos Syndrom, såkaldte elastikmink. Lidelsen er en arvelig bindevævssygdom, som også kendes hos bl.a. mennesker, hund og kat. Hos mink rives skindene ofte itu, når dyret pelses som følge af elastisk og skørt skind. Søges der på Ehlers Danlos på nettet, vil der kunne ses en lang række henvisninger til bl.a. en dansk patientforening. Vi avler naturligvis på sunde mink. Det er derfor meget vigtigt, at denne sjældne sygdom ikke breder sig i vores bestand. Pelses disse dyr og om muligt deres nære familie ikke, er der risiko for, at dyr med denne lidelse breder sig. I værste fald kan det være nødvendigt at nedpelse farvetyper på farmen.

Denne arvelige bindevævssygdom bevirker blandt andet, at læderet er sart og springer i forbindelse med pelsningen. Hos mennesker er det set, at blødninger lettere kan forekomme. Om det samme gør sig gældende hos mink ved vi ikke, men vær, for en sikkerhedsskyld ekstra opmærksomme, hvis I ser mere blod fra minkens næser efter aflivning end forventet. Arvegangen er ikke entydigt beskrevet og hos mennesker ser det ud til at sygdommen også kan opstå spontant.

De dyr vi har lært at udpege som levende dyr har været hvide, men lidelsen findes også i andre farvetyper. De fleste har været vurderet som topdyr hvad angår dækhårskvalitet. Livdyrsorteringen går hurtig og er man ikke opmærksom på, at denne arvelige defekt findes, kan man nemt tage fejl af underulden hos det levende dyr og vurdere den som et topdyr, selvom ulden ved nærmere eftersyn er meget løs og ser unormal, knudret ud. Den uønskede defekt kan hurtigt sprede sig i en farvetype via hyppig brug af blot få parringshanner.

Vi vil foreslå, at man i første omgang er opmærksom på, om defekten findes hos farmens hvide mink. Det kan være i forbindelse med livdyrsorteringen, men de kan også spottes i burene. Er man bekendt med, at der springer lidt for mange mink i forbindelse med pelsningen, i en anden farvetype, fokuseres naturligvis også på defekten i denne type. Findes mistænkelige mink i en farvetype, bør man være ekstra opmærksom i andre typer, især hvis forskellige farvetyper parres med hinanden.

Sidste år fandt vi for eksempel få hvide hanner på en farm. De fire, vi fulgte i pelsningen, fik alle revet læderet itu. I år fandt vi på samme farm flere i samme farvetype, hvilket resulterede i, at vi fulgte 14 hanner og tæver med tydeligt ændret underuld igennem pelsningsprocessen. Af dem sprang 5 i læderet i forbindelse med afrykningen af skindene og et gik itu i skrabemaskinen, i alt 6 ud af 14 eller næsten halvdelen blev således ødelagt.

I opfordres til nøje at studere de viste fotos og de to videoer af mink med Ehlers Danlos Syndrom, så I ved hvordan de ser ud og kan kontrollere om I har dem på farmen eller ved et uheld kommer til at købe dem ind. Eventuelle spørgsmål eller orientering om omfanget af mink med lidelsen bedes rettet til os, så vi kan danne os et overblik over lidelsens omfang i praksis.

Tak til Dalsgaard Pels v. Anders Jensen for velvillig deltagelse i undersøgelsen.

Michael Sønderup & Jesper Clausen